

הג'ינס, הבגד העולמי, הפך לבגד לאומי ולבגד לכל המישפחה: גברים וגם נשים, זקנים וצעירים, שונים ורזים, נשים הרות וילדים

רבות, שזוכר הבד, הנמכר לצרכן כשי הוא גמיש ונוח. וג'ינס גם לא בא יותר רק ככחול. מכנסי ג'ינס צנועים — אדומים, צהובים, ירוקים, כטורקיז ובורוד. ושעה שפעם, כדי להשיג אפקט של ג'ינס משופשף, היו משרים במים ומשפשים באבן עד כלות הגשמה והיריים, היום אפשר להשיג את הג'ינס משופשף (שמו הלועזי הוא סטון ווש). חברות האופנה עושות את העבודה והתוצאה היא ג'ינס תכלתיבהיר ומשופשף. אחרי שריככו, שיפשו וצבעו את הג'ינס מגיע לו שגם יקמטו או

היום, 20 שנה יותר מאוחר, הפך הג'ינס הבינלאומי לבגד לאומי, בגד ליומיום ולכל שעות היום, לקיץ, לחורף ולכל עונות השנה. גברים ונשים לובשים אותו בצאתם לעבודה. הוא החלק התחתון של התלבושת האחרונה. וגם בערב משלים מכנס ג'ינס אופנתי, עם חולצת משי או ז'ורז'ט, ז'קטיצמר, נעלי עקב גבוהות או מגי פיים יפות את ההופעה הצעירה, השור בכה והאופנתית. למי יש היום רק מכנס ג'ינס אחד? לאף אחד. הג'ינס של היום גם איננו הג'ינס של פעם. לא מבחינת סוג הבד ולא בדוגמתו. היום ניתן למצוא מכנסי

משלימה חולצה ספורטיבית תואמת. המגפיים בתצלום הן מעור ובד קנווס, אבל ניתן להשיג גם מגפי ג'ינס, באותה מתכונת, ואפילו גרבי ג'ינס.

משופשף בד ג'ינס (סטון ווש) של רונלד ששון. אלה הם מכנסי-ג'ינס תכולים, שפס אדום עובר לצידם. את המראה הג'ינסי

הבגד הבינלאומי

תו עד כדי כך שגם מי שרוצה ויתאמץ לגהץ אותו, לא יצליח. וזה החידוש של מעצבי הג'ינס לחורף '85.

ג'ינס בכל הווריאציות. הבד עצמו רך ביותר, נעים למגע וללבישה וזאת בעקבות העיבוד המיוחד, של כביסות

משוח בשמן, עשתה כל צעיר לחתיך. גם בנות, בעיקר הרקיקות, התחככו במכנסי הג'ינס הכחולים המיובאים.

ולא התבלו. לארץ הגיע הג'ינס בתחילת שנות הששים. הוא היה בגד יקר ויוקרתי בעיקר לבני הטפש עשרה. אלה היו מכנסי ג'ינס כחולים כהים, קשים ועבים ופיסתיעור על הכיס האחורי הכריזה על שם היצרן. זוג מכנסי-ג'ינס, צרים, צמודים. הרקיקים ומבליטים. חולצה גברית חליקה או משובצת. נעלי-התעמלות או סניקרס היו מספיקים או כדי להרביץ הופעה במסיבת ערב ששי, כשתסרוקת לפי אופנת אלביס פרסלי, בשיער

ל מי שאין ג'ינס בארון, שיקום! אף אחד לא קם, מפני שלכל אחד יש ג'ינס. ומי שעריין לא יודע — מקור הג'ינס הוא במאה הקודמת בארצות הברית. המציא אותו יהודי בשם לוי שטראוס (ומכאן שמו של הג'ינס המפורסם ביותר, ליווייס — באנג'לית, של לוי) חזק באופן מיוחד, לא נקרע ויכול היה להכיל בכיסיו כלי עבודה רבים ומטילי-זהב ככדים. מכנסי הג'ינס הכחולים האלה עמרו בתנאי העבודה הקשה, ככביסות רבות

שימשו את כוריהזהב לנשיאת כלי-העבודה שלהם ומטילי-זהב. מימין: חצאית ג'ינס מיני-מיני, חולצת ג'ינס בכחול-כהה עם שרוולים הניתנים להפרדה.

מכנסי ג'ינס בגזרת יונגי סקס. סיגנון המכנסיים מזכיר את מקורו של הג'ינס, כשהכיסים הגדולים

כיס עבודה